

BLUEGRASSOVÉ

LISTY

Bluegrassová
asociace
České
republiky

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XIV, duben 2009

- » konkurzy na BJ 2009 » Ivo Drbohlav
- » Amy Gallatin » Petr Kůs » IBMA BG Fan Fest
- » Krüger Brothers a Monogram ...

číslo

2

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, celou organizaci řídí zvolené předsednictvo, současným předsedou je Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se také snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává Bluegrassové listy
- » BA spolupořádá nejstarší evropský bluegrassový festival v Evropě, Banjo Jamboree
- » BA používá databázi členů k zaslání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce
- » BA pořádá výběrová kola na festival Banjo Jamboree
- » BA vítá další náměty svých členů
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Členství v BA

- » Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.
- » Pro kapely je možno využít institut kolektivního členství za 500 Kč, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zaslány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude mít i všechny další výhody vyplývající z členství.
- » Dalším typem členství je pořadatelské členství za 500 Kč, pořadatel dává členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám má zdarma zajištění inzerci svých akcí v BL (1 stránka v BL/rok/na

akci), na webu BAČR v dalších tiskovinách vydávaných BAČR.

- » Pro sponzory BA je určen institut doživotního členství za 5.000 Kč.

Všechny typy členství vyřizuje sekretář BA, který rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního, pořadatelského a sponzorského členství. Za člena je rovněž možno přihlásit se na některých akcích.

Výhody členství

- » slevy ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zdarma Bluegrassové listy nejméně 4x ročně
- » zařazení do databáze členů - v případě zájmu možno e-mailem zasílat pozvánky na akce
- » možnost zapůjčení aparatury
- » sleva na vstupném na Banjo Jamboree a některé další festivaly a akce

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Žižkovo náměstí č. 4, 506 01 Jičín** nebo převodem na účet: **108596029/0300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Milana Leppelta, tel. 233313815, mobil: 774202348, e-mail: m.leppelt@seznam.cz, který s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vytištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Milan Leppelt (sekretář BA)
tel.: 233 313 815
e-mail: m.leppelt@seznam.cz

Petr Brandejs (předseda)
mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz.

Petr Gartner
(šéfredaktor BL)
mobil: 737 971 477, e-mail: petrgartner@tiscali.cz

BANJO © 2009

JAMBOREE

Robert Křesťan & DRUHÁ TRÁVA

hosté Pavel Bobek & Katka Garcia

BLANKET, COP, Jimmy Bozeman & LAZY PIGS (USA/ČR),

RELIÉF, POUTNÍCI,

BRZDAŘI, FLASH BACK

BG CWRKOT, BENEFIT,

BLUELAND (SK), KVINTET,

GOODWILL, BLACK JACK,

DŘEVĚNÁ TRÁVA, KŘENI,

BLUE GATE, SUNNY SIDE,

Vstupné: PÁ 140 Kč - SO 180 Kč - Dvoudenní 280 Kč - Sleva pro členy BA

Petr Kůs & FÁMY, PETR BRANDEJS BAND, 29 STRINGS (SK),

Jirka Králík & ROWDY RASCALS, Kapela snů 2009,

vítězové předkol a další...

Čáslav

19 - 20. června

podrobnosti na www.banjojamboree.cz

Předkolo Banjo Jamboree v Novém Jičíně...

se konalo 18.4. od 19.00. Zúčastnilo se šest kapel, které si musely bleskově změnit termín předkola kvůli nedorozumění mezi mnou a MKS, v jehož útulném klubu Galerka na náměstí se hrálo. Všem se to naštěstí podařilo, takže se zúčastnily všechny přihlášené kapely.

Zahájili čtyřčlenní **Jewelci** ze Znojma, kteří, trochu poznamenání trémou první kapely a ještě v podstatě prázdného sálu, předvedli solidní výkon bluegrassově-newgrassový. Všechny skladby byly v češtině, nejvíce mne zaujal banjista Milan Škaroupka s velice nadprůměrnou technikou. Velmi sympaticky působila i následující kapela **Dostavník** z Vysočiny s osvědčenými hity jako *Jolene* a *She was seventeen* s českými texty. Nejvýraznější postavou se mi zdála být basistka a zpěvačka Blanka Preisslerová. Následovali **Blue Stones** z Hranic na Moravě a Příbrami(!), kteří hráli pěknou, i když poměrně nesourodou směs všeho od folkového repertoáru AKUS po *Rocky Top* a *Keep on The Sunny Side*. Nejsilnějšími momenty pro mě byly dvojhlasy zpěvačky Hanky Hopové a houslistky Petry Fabiánové, u příjemného zpěvu kytaristy Zdeňka Bartoše mi trochu vadilo zaměňování některých anglických slov za jiné, naopak strojová přesnost banjisty Petra Ježka byla obdivuhodná, i když možná trochu na úkor drivu. Bluegrass vystřídal swing a akustická muzika **Hot Club Frenu**, u kterého se mi zdálo, že kapelník a mandolinista Zdena Vítek a jeho dva o hodně mladší kolegové (Honza Malina – kontrabas, Matěj Habrnál – kytara) nehrají ve stejné kapele, resp. že to mladší kolegy moc nebaví, což byla škoda, protože muzika (Tommy Emanuel, David Grisman, Paco DeLucia apod.) to byla zajímavá. **Ptačoroko** rodiny Karlických z Frýdlantu n. O., které se předkol účastní pravidelně, hrálo svou standardní směs vlastních, poměrně komplikovaných až folkových skladeb,

NGR atp. s výborným drivem, zaujal mě zejména baskytarista Vašek. Na závěr přišla lahůdka pro milovníky tradičního bluegrassu – **Grunt** z Nitra. Repertoár Hot Rize, Seldom Scene a podobných kapel byl proveden, jak se sluší a patří; solidní vokály a rytmus včetně vkusných sól a vtipného průvodního slova mandolinisty Libora Babuljaka udělali z Gruntu pro mě osobně určité nejmilejší překvapení celého předkola, které mělo podle mne už tak vysokou úroveň. Celá kapela táhla bezvadně „za jeden provaz“, na banjo jsem po létech rád slyšel slovenského průkopníka Jana Bratinku. Byl jsem rád, že přesto, že měli před sebou dlouhou cestu domů, se Grunt a část Blue Stones ještě zdrželi a podžemovali s námi dost přes půlnoc.

Jedinou nepříjemností celého večera byla (přes výlep plakátů po celém městě) naprosto tragická neúčast diváků, kterou naštěstí úspěšně eliminovala podpora kolegů z právě nehrajících kapel, za což jim patří vřelý dík.

Porota ve složení Ondra Kozák, Libor Babák, moje maličkost a diváci vybrala jako postupujícího (součtem umístění od jednotlivých porotců) Ptačoroko, které už předkolo vyhrálo dvakrát, pokud mě paměť neklame. Můžeme se na ně tedy těšit v Čáslavi v sobotu dopoledne.

Petr Brandejs

Předkolo Banjo Jamboree v Chomutově

Tradičně v neděli 19.04. od 14.00 hodin se opět po roce sešly kapely v chomutovském country clubu U Bizona, aby zkusily štěstí v předkole Banjo Jamboree. Z původně 7 přihlášených kapel se dostavilo 6, českobudějovický The Giant Mountains Band se omluvil. Chvilu se čekalo na příjezd některých kapel, ale v půl 3, kdy už chyběla jen jedna kapela, se přistoupilo k losování pořadí.

Jedničku si vybrala kapela z Ústí nad Labem – **Blue Eyes** pod vedením Marcely Salákové Mouchové. Tuhle kapelu jsem dlouho neslyšel a byl jsem příjemně překvapený, jak jim to pěkně hraje. Zahráli většinou vlastní písničky s českými texty, nebo přetextované převzaté skladby.

Dvojkou nedělního odpoledne byla kapela **Barbecue** z Mladé Boleslavi. Perfektní zpěv a kytaru Pavla Handlíka skvěle doplnili dobrista Roman Zajíček, kontrabasista Jiří Šubr a „český Grisman“ Radim Duda. Hráli většinou písničky s vtipnými českými texty a jejich *Cukrářka* v podání basisty je prostě úžasná.

Třetí kapelou byla **Peter O. Ruby with all Bells & Whistles**, tedy kapela Petra „Sama“ Oldřicha Hrubého. Také na tuhle kapelu jsem byl zvědavý, protože jsem je v novém složení (s Lukášem Mayerem na banjo (ex Nová sekce) a dobristou Darekem Houškou (ex Wyrton), viděl poprvé. Hráli tradiční bluegrass a gospel a zpívalo jim to dost dobře. Petr Hrubý má opravdu slušný rozsah, ale mě se přece jen víc líbil sólový zpěv Lukáše Mayera.

Po tradičním bluegrassu následovalo něco úplně jiného. Nespoutaný živel Womack přivezl z Prahy svou celkem mladou kapelu **Womacklee**. Baskytaru přenechal svému synovi, sám vzal do ruky kytaru, přizval mandolinistu Vojtu Pečeného a banjistu „Kolbena“ a svým drsným zpěvem zazpí-

val a zahrál většinou písně s rockovým nádechem a vlastními texty. Musím říct, že to byla příjemná změna stylu.

Potom následovalo zklidnění v podobě plzeňské kapely **Fryda & company**. Dobristka Albína Pethsová hraje opravdu výborně, dobře zpívá a hraje i kytarista František Pastor, svou baskytarou rytmus kapely podrží Renda Křepela a pěkně se vyhrál i houslista Míra Cuchal. Tahle kapela se mi letos líbila o hodně víc než na předkole loni. Hráli většinou písničky s vlastními českými texty a přidali asi 2 instrumentálky (dobrovou Choctaw Hayride a irskou houslovou).

Závěr patřil karlovarské kapele **BG4**. O téhle kapele jsem dosud nevěděl vůbec nic. Hraje v obsazení Ruda „Buck“ Tippan kytara, Pavel „Pája“ Dunda banjo, Radek „Váňa“ Rohm kontrabas, Tomáš Randuch kytara, Ivo Urban foukací harmoniky. Nemají vyhraněný styl, hrají bluegrass i country, většinou s českými texty. Mě se asi nejvíc líbil banjista, který hrál čistě a rytmicky přesně. Na žádost diváků ještě přidávali *Orange Blossom Special*.

Potom se porota (ve složení Honza Bíba, Petr „Perry“ Skřivánek a Míra Jiříště) poradila, sečetla hlasy diváků, kterých ani v Chomutově bohužel nebylo moc, a svým verdiktem poslala do Čáslavi kapelu **Barbecue**. Nutno podotknout, že úroveň kapel je rok od roku vyšší a vyrovnanější a je opravdu těžké vybrat jen jednu. Po vyhlášení výsledků následoval ještě jamsession a kolem 20.00 hodiny se kapely rozjely do svých domovů.

Míra Jiříště

J. Průcha,
BLUEGRASS INSTRUMENTS
CZECH REPUBLIC

ROZHOVOR – Ivo Drbohlav

V každém čísle BL bychom chtěli přinést rozhovor s někým z bluegrassové komunity, jehož postřehy, vzpomínky a zkušenosti by mohly čtenáře BL zajímat, ať už půjde o muzikanty, pořadatele nebo třeba výrobce hudebních nástrojů.

Prvním zpovídaným je můj starý přítel Ivo Drbohlav, se kterým jsem měl to potěšení několik let hrát v kapele E.G.Revival. Ivoš je aktivní muzikant, ovládá kytaru a banjo, je velmi plodným autorem a velkým znalcem bluegrassové historie.

Ivoši, začnu obligátní otázkou, jak ses vlastně dostal k bluegrassu a kdy?

Je to už hodně dávno, někdy počátkem sedmdesátých let, a podobně jako asi u většiny bluegrassáků z méj generace to celé začalo Greenhornama, pak jsem objevil Flatta a Scruggse na první Dvoraně slávy a už to jelo, k velké „radosti“ mých rodičů, kteří dobře snášeli klasickou country, ale z těch „uječených divochů“ zrovna nadšení nebyli...

Aha, opět Greenhorni, na ty vzpomíná v podstatě každý, komu položíš podobnou otázku. Spousta lidí už o tom mluvila, čím Ty si vysvětluješ tu jejich nesmírnou popularitu a to, že jejich písničky se hrají dodnes. Kvalita textů? Zpěvácké osobnosti? Muzikantská dovednost? Nebo to bylo prostě tím, že byli jedni z prvních?

Jejich prvenství určitě hrálo roli, ale ta kvalita tam nepochybně byla, jinak by ty písničky už dávno zapadly. Samozřejmě už tehdy dávno jsem si začal uvědomovat, že ti Američani to hrajou nějak jinak, ale v porovnání s tím, co tu tehdy bylo slyšet, to prostě bylo něco jiného a ty správné nástroje tam prostě byly.

Vím, že kromě kytary ovládáš ještě banjo, co byl tvůj první nástroj?

Můj první nástroj vlastně bylo píáno a musím říct, že dneska jsem vděčný hlavně za hodiny hudební teorie, kterou jsem přitom musel absolvovat. Kytara pak šla snad o trochu dřív, ale zvuk banja mě na těch prvních nahrávkách hodně zaujal, takže první studentskou kapelu jsem zakládal už jako banjista.

Kdypak to bylo a co to bylo za kapelu?

Bylo to v prváku na gymplu a kapela byla dlouho bezejmenná, první veřejné vystoupení bylo až o dva roky později a to se kapela jmenovala Atlantic a pak o dalších pár let později se přejmenovala na Ruchadlo: Nemyslím, že by si ji dneska ještě někdo pamatoval kromě lidí, kteří jí prošli, mně jako vzpomínka na ni zůstalo pár kamarádů a manželka, která v kapele hrála na kytaru.

Měl jsem to potěšení hrát s tebou několik let v kapele E. G. Revival, o kapele není příliš slyšet, hraje te ještě občas?

Já bych to formuloval tak, že o kapele už není slyšet vůbec, sice jsme nijak oficiálně činnost neukončili, ale kluci jsou dostatečně vytížení v jiných kapelách a času je málo, takže musím s politováním říct, že už nehrajeme, s některými se občas potkám na nějakém jamu, ale opravdu málokdy.

V souvislosti s tím se chci zeptat na nosiče, které kapela vydala, můžeš je ve stručnosti připomenout? A dají se ještě vůbec někde sehnat?

Oficiálně jsme vydali dvě CD, Picking The Old Style (1999) a Don't Waste The Time And Play (2001), možná nějaké zbytky ještě může mít Luděk Sacký a nebo jsou pro zájemce k sehnání u mě.

Pamatuji si, že ses dělal hodně vlastních věcí, některé z nich snad nahrály také americké kapely. Můžeš připomenout osudy svých písniček a co hlavní, skládáš ještě?

Americkou kapelou, která by mi nahrála písničku, se bohužel pochlubit nemůžu, jediná zahraniční kapela je pak Spruce Pine, ale tam vlastně stejně kromě Dennise a Ralpha Schutových hrají už jenom čeští muzikanti. Ale jinak českých kapel, které moje písničky nahrály, je docela dost, od Reliéfu přes Blackjack a PBB třeba k Bluegrass Comebacku, kromě toho jsem psal na melodie členů skupin texty i pro Vabank nebo Fragment. A jasně, píšu i nové písničky.

A s tím související dotaz, píšeš jen v angličtině, nebo jsi i autorem nějakých českých textů?

S psaním textů jsem začal v době, kdy se

anglicky zpívat tak nějak neslušelo, když nechtěl mít člověk problémy, takže těch českých textů mám na svědomí docela dost. Pak bylo období, kdy jsem psal jen anglicky a i dneska svoje původní texty píšu jen v angličtině, ale napsal jsem v poslední době i několik nových českých textů pro potřeby partičky, se kterou chodím pravidelně brnkat na banjo do hospody U Supa v Praze. Tam sice hrajeme většinou spíš věci převzaté včetně textu, ale párkrát se stalo, že kluci chtěli hrát určitou písničku a nikdo k ní žádný český text neznal, tak nezbylo než ho napsat .....

Jak se vypořádáváš se záluďnostmi češtiny, zejména s problémem krátkých slabik a možnostmi angličtiny natahovat libovolné slabiky? A snažíš se dodržet spíše to frázování nebo je pro tebe spíš důležitý obsah? Ideální je samozřejmě kombinace obojího, ale to se podle mě povede málokdy.

Je to někdy opravdu fuška, snažím se totiž u těch nových textů zachovat pokud možno téma původní písničky i takové ty důležité zvukomalebné slabiky. A když to není možné, tak rozhodně frázování chci zachovat vždycky, takže opravdu je hodně potřeba vybírat slova, protože natahování slabik, které normálně jsou krátké a nebo přesouvání přízvuku jinam, než na první slabiku slova, působí v češtině nepřírozně.

Co píšeš dříve, muziku nebo text?

Většinou to jde tak trochu současně, aspoň pokud mluvíme o původních skladbách, už v průběhu vymýšlení prvních veršů mívám hrubou představu o melodii.

Pamatuji si Tě jako velkého kritika angličtiny u většiny našich zpěváků. Je to už dneska lepší?

Jo, určitě se to lepší, ale pořád ještě se občas

při sledování textů leckdy dovidám poměrně zajímavá sdělení. Ale když jsme u toho, tak teda fakt musím pochválit Hombreho z Tvoji kapely, ten se zlepšil moc, je vidět, že na něm s Milanem asi dost rajtujete, speciálně u nových písniček ve vašem repertoáru.

No teď se úplně tetelím blahem. A jak Ty ses vlastně dostal k angličtině?

Já měl v tomhle směru štěstí, že jsem dostal základy ještě v rámci školy, a pak ve chvíli, kdy jsem objevil bluegrass, bylo zase postaráno o velkou motivaci, protože jsem chtěl aspoň zhruba rozumět, co to zpívají. Takže se dá říct, že jsem se hodně snažil sám, a když pak došlo zase na nějaké lekce angličtiny, tak jsem vždycky dostával hrozně vynadáno, že mám americkou výslovnost, to tehdy bylo obzvlášť nežádoucí ....

Míváš někdy problém jí porozumět, když je roditelý mluví z hodně hlubokého Jihu nebo třeba z Austrálie.

No jasně, z těch klasických bluegrassových interpretů je třeba často peklo rozumět Stanleyům. Ale jinak všeobecně mi rozhodně větší problémy dělá rozumět té správné britské angličtině, když jsme se tuhle s manželkou ve střední Anglii ptali v malém městečku, jestli jdeme správně do pubu, tak jsem se nestačil divit ....

Jak se v souvislosti s tím díváš na neko-nečnou diskusi, jestli zpívat anglicky nebo česky? Ono to vždycky utichne a pak to zase odněkud vyublá, aby měli řešiči co řešit.

Můj názor je, že k bluegrassu líp sedí angličtina, ale zase než zpívat špatně anglicky je lepší zpívat česky. Já bych to nechal na rozhodnutí interpretů, oboje má svoje pro a proti. Za zmínku asi stojí taky to, že při dnešním znění autorského zákona, pokud chce kapela přetextovanou

skladbu zařadit na desku, je potřeba získat souhlas vlastníků původních práv s přetextováním. Získat ho od některých publishingových firem v USA není nic snadného, je to třeba i důvod, proč na CD reedici desky Greenhorns '71 chybí dvě písničky.

Mimochodem, prve ses zmínil o jamech U Supa, to je něco pravidelného? Když jsem bydlel v Praze, myslím, že toho moc nebylo, nebo se pletu? Občas jsme s E. G. Revivalem hrávali v CI-5, ale pokud si vzpomínám, návštěvnost nebyla nijak veliká, zejména v poměru k tomu, že Praze žije milion lidí. Možná je to daleko bohatší nabídkou kultury, každopádně je to dnes lepší? Chodí se v Praze jamovat a vůbec na bluegrass?

Pozor, jamy U Supa jsou trochu něco jiného, ty pořádá Petr Sam Hrubý, a pokud vím, jsou každé druhé úterý. Já chodím každý čtvrtek, ale to je pravidelné hraní a víceméně uzavřená společnost, i když občas tam po dohodě dorazí někteří další muzikanti jako hosti. A o žádných dalších aspoň trochu pravidelných jamech v Praze nevím. Koncerty ve staré CI-5 v současnosti nahradila Restaurace U Vodárny, ale s návštěvností to asi taky není moc slavné.

A k tomu mám ještě jeden dotaz, já hrozně rád chodím hrát do hospody, ale hrozně nerad tam hraju bluegrass, pokud to není vysloveně bluegrassový klub nebo uzavřená společnost. Reakce náhodných posluchačů nebývají vždycky milé, zejména pak kvůli angličtině. Chodím ale pravidelně hrát s klukama, se kterejma jsme kdysi začínali trampský písničky, starý Grenhorny a tak, někdy i heligonku vytáhnu. Jakou s tím máš zkušenost?

Taky jsem za svůj život okusil řadu těch nemilých reakcí lidí v hospodě na bluegrass, ale

Supa se to kupodivu netýká, naopak mi připadá, že dost lidí si tam chodí právě na ty naše čtvrteční večery poslechnout. A ani si nepamínám, že by po nás někdy někdo chtěl třeba Pampelišky nebo Montgomery, i když třeba požadavek na Panenku se občas vyskytne.

Mám rád styl, jakým hraješ na kytaru, používáš dva prstýnky jako Lester Flatt, že? Jak jsi k tomuhle dnes zřídka vídanému stylu přišel? A kdo jsou vlastně Tvoji kytaroví oblíbení, jak v zahraničí, tak i u nás?

A vzpomínáš si, Pavle, že je to z velké části vlastně Tvoje zásluha? Když jsi přišel do E. G. Revivalu, hrál jsem trsátkem a prstýnky jsem si bral jen na pár písniček, ve kterých jsem hrál něco, co používal Earl Scruggs na kytaru hlavně v gospels. Ty jsi mě vlastně inspiroval, abych zkusil hrát s prstýnkama i běžné doprovody a ono se mi to osvědčilo, i když si to žádalo trochu upravit prstýnky proti těm, které používám na banjo. A trochu se tím dostávám i k těm kytarovým vzorům – pokud jde o sóla, tak asi největší inspirací je právě Scruggs, jinak mám ale rád hlavně ty skvělé doprovodáky, jako Lester Flatt, Jimmy Martin, Red Allen, Charlie Waller, a nesmím taky zapomenout zmínit Doyle Lawsona, doporučuju všem poslechnout si, jak hraje doprovody na Blackjacku nebo Model Church u JD Crowea.

A pokud jde o české kytaristy, tak aniž bych se chtěl kohokoli dotknout, co se týká doprovodů, zůstává u mě jedničkou Milan Menda, kterého mohli lidi slyšet loni v Čáslavi při znovusetkání Blanketu... a dlužno říct, že on ty doprovody stejně skvěle hrával už před třiceti lety u pražských Poutníků, tedy předchůdce Blanketu.

Jejda, to jsi mě zaskočil, na to jsem úplně zapomněl, teď si vlastně ale vybavuju, že třeba na Six White Horses sis na kytarové sólo navlékal prstýnky. Kdo jsou Tvoji

hudební oblíbení a posloucháš ještě něco jiného kromě bluegrassu? Teď myslím jak u nás, tak v zahraničí.

Co se týká bluegrassu, tak musím říct, že mám někdy trochu zvláštní choutky a mám radost, když objevím nějakou hezkou nahrávku třeba i úplně neznámé nebo míň známé kapely, nedávno jsem třeba byl hotový z desky dua Buzz Matheson a Mac Martin, je to celé jen kytara s mandolínou nebo druhou kytarou, jemný doprovod basy a skvělé vokály, z nových kapel mám třeba moc rád Bluegrass Brothers (mimochodem ti na scéně vypadají svými postavami trochu podobně jako Cwvrkot :-))) a nebo modernější Steep Canyon Rangers, což je mimochodem kapela, se kterou začínal u nás známý Lee Bidgood. Kromě bluegrassu hodně poslouchám i klasickou country, mám moc rád Johnnyho Cashe, taky rock'n'roll a speciálně Elvise, z domácí muziky třeba starý Semafor a nebo třeba Ivana Mládku.

Steep Canyon Rangers mě před 2 lety v Nashvillu taky velmi zaujali, byl to pro mě jeden z mála objevů. Kde vlastně sháníš nahrávky neznámých kapel a interpretů?

Dneska, kdy není problém nakupovat pomocí platební karty ze zahraničí, a s rozvojem internetu to je docela snadné. Nejlepší zdroj takových nahrávek je pořád asi County Sales, kde mají při současném kurzu dolaru celkem příjemné ceny a občas pořádají i zajímavé výprodeje, třeba i zbytků starých elpiček za pakatel. A ukázky z nových CD si zase je možné poslechnout na Amazonu, takže pak člověk nekupuje zajíce v pytli.

Odkdy hraješ v kapele Dřevěná Tráva a máte v repertoáru i věci, které jsi napsal?

S Dřevěnkou už jsem nějaký čas zaskakoval,

když od nich odešel Vašek Novotný, a když se pak natrvalo na Slovensko odstěhoval Braňo Martinka, vzal jsem to u Dřevěné Trávy, i díky tomu, že E. G. Revival už nebyl aktivní, nastálo. A pochopitelně se snažím svoje věci do repertoáru dostat a musím říct, že v tomhle směru rozhodně nemusím překonávat žádný odpor. Pár mých věcí už hrajeme a u dalších je to jen otázka nazkoušení.

Jak často zkoušíte a jak často vystupujete? A připravujete nějaké CD?

Tak tady jsi ovšem natrefil na maličko boľavé místo, zkoušíme hodně málo, blíž bych to snad ani nespécifikoval. Ale ono to má na druhou stranu i svoje pozitivum – když už se sejdeme při hraní na pódiu, tak pak máme z toho radost a baví nás to, a myslím si, že ta radost na nás bývá i vidět a přenáší se do publika. Co se týká toho CD, tak skutečně už ho začínáme připravovat a celkem se o to snažím i já osobně i z důvodu, že bych rád představil zase nějaké svoje nové písničky, ale kdy se podaří zorganizovat nahrávání je ještě nejisté.

Myslíš, že se česká bluegrassová scéna hodně mění? A jak vůbec vidíš budoucnost bluegrassu u nás?

Určitě se mění tím, jak se objevují noví muzikanti a kapely, a trochu mi připadá, jako by nastával zase trochu odklon od tradičního bluegrassu, aspoň jsem měl ten dojem loni v Čáslavi, ne tolik už třeba při večírcích ve Sloupnici. Ale ono to jde vždycky tak trochu ve vlnách, jeden čas tady zase každý banjista pidlikal Trischku a jiné chromatiky a dneska na to člověk narazí jen vzácně. A myslím si, že tak to půjde i dál a dokud budou pořád noví muzikanti, tak určitě bluegrass ani v Česku na úbytě nezajde.

Nojo, jsou to opravdu vlny. My jsme s kapelou poprvé hráli na Banjo Jambooree, tenkrát ještě ve Strakonících, tuším v roce 1993. Vyhráli jsme tenkrát předkolo a byli jsme myslím mezi soutěžícími jedinou kapelou, která hrála tradiční bluegrass. Teď se nemůžu nezeptat, jak vidíš další oblíbené téma všech řešičů, totiž hrát tradiční nebo moderní bluegrass? Kopírovat nebo jít vlastní cestou?

Jen ať si každý hraje to, co mu vyhovuje, nicméně je můj názor, že i ten, kdo chce hrát modernu, by měl mít zvládnuté aspoň základy toho původního stylu, aby věděl, z jakých kořenů vychází. Ovšem takové to kopírování do posledního tónu včetně chyb je snad už dnes překonané, i ty Flatt and Scruggs Show, na které si určitě z E.G. Revivalu vzpomínáš, měly do toho daleko. Takže ať moderna nebo tradice, snahou každé kapely by mělo být si vytvořit pokud možno vlastní charakteristický zvuk.

Díky za rozhovor.

V březnu 2009 se ptal Pavel Brandejs.

E. G. Revival

Lester Flatt – rozhovor s bluegrassovým gigantem

(pokračování z minulých BG listů)

Namáhavost vystoupení s Charlie Monroem přivedla Flatta k názoru, že show business není nic pro něho. „Vrátil jsem se zpátky do Sparty a koupil jsem si nákladák. Myslel jsem si, že přenechám kytaru pavučinám. Můj otec byl kdysi dřevařem a já mu jako chlapec pomáhal, tak jsem se rozhodl, že zkusím štěstí v obchodu se dřevem. Netrvalo to dlouho, jen do té doby než jsem vytáhl kytaru a zabrnkal si na ni. Zjistil jsem, že má nejlepší zvuk jaký jsem kdy slyšel, protože jsem ji měsíc či dva nevytáhl z pouzdra. Připojil jsem se k několika chlapcům z Burlingtonu v Severní Karolíně a jednoho dne jsme si jeli zahrát v rozhlasovém vysílání stanice WBBB. Tam jsem našel telegram od Billa Monroea, který mě chtěl do kapely. Sháněl mě už ve Spartě, ale tam mu řekli, že jsem teď v Burlingtonu. Bill byl členem Grand Ole Opry a já jsem vždy jeho hudbu uznával a tak jsem se rozhodl, že se přidám k jeho skupině.“ Svazek s Bilem Monroem v roce 1944 přivedl Flatta k setkání se severokarolínským banjistou, který změnil jeho život. Lester Flatt a Earl Scruggs provedli ve světě country a bluegrassu historické změny. Hit singly, které později vydali, se staly sběratelskými raritami a jejich vystoupení se stala legendárními. Přitom je ironií, že Flatt nechtěl, aby Monroe vzal Earla Scruggse jako banjistu do Blue Grass Boys. „Nikdy předtím jsem o Scruggsovi neslyšel, než jsem ho potkal v Ryman Auditorium v roce 1945. Jak mám rád drop-thumb styl hry na banjo, byl jsem rád, když Stringbean (1915 - 1973) - Dave Akeman opustil Monroeoovu skupinu. Cítil jsem, že tento druh banjové hry nejde dobře dohromady s tím, co s Bilem děláme a Stringbean by nás svou hrou utahal až k smrti. Tenkrát už byl pár týdnů pryč a já se radoval, že v okolí není žádný banjista, když mi Bill na pódiu řekl, že za jevištěm čeká banjista, který by si to s námi rád zkusil. Řekl jsem Billovi, že co se mne

týká, může si ten přítel Scruggs klidně nechat své banjo v pouzdře. Posléze to bylo překvapení pro všechny, i pro mne, slyšet hrát banjo stylem jakým to uměl Scruggs. Uncle Dave Macon, hvězda Grand Ole Opry a také banjista, byl žárlivý na ostatní banjisty a já pamatuju, jak řekl: Tenhle chlapec (Scruggs) zní velice dobře v kapele, ale vsadím se, že neumí zazpívat písničku! Věřím, že i Bill Monroe slyšel tenkrát poprvé banjo hrané tímto stylem a rychle Earla přijal. Scruggs je dobrý chlapec a byla s ním radost cestovat autobusem, protože měl takový druh suchého humoru. Vzpomínám si na staré časy, kdy kapely musely mít za sebou 20 weekendů v Opry za rok, aby se staly členy Grand Ole Opry. Tenkrát zašel Earl za manažérem scény Vito Pellettierem. V Opry tehdy hrávala kapela Crook Brothers, která pravděpodobně za 50 let nevytáhla z Opry paty a Earl se s vážnou tváří zeptal Vito: Myslíš si, že Crook Brothers pořídí letos udělat těch 20 weekendů?“

Doba, kterou Flatt strávil u Billa Monroea, vyústila v několik výtečných songů jako SWEETHEART YOU DONE ME WRONG, LITTLE CABIN HOME ON THE HILL (tu později nahrál i Elvis Presley) a WILL YOU BE LOVING ANOTHER MAN?, které spolu napsali. Flatt říká: „Myslím si, že CABIN ON THE HILL je hodna půltuctu mých průměrných písní. Lidé ji chtějí ode mne zahrát všude, kam přijdu.“ O písni WILL YOU BE LOVING ANOTHER MAN? Flatt říká na LP Bluegrass Festival (RCA Records APL 1 – 0588), že ji napsal v polovině 40. let. Protože v refrénu je strofa „Budeš čekat, jestli se vrátím?“, zeptal jsem se, jestli je ta píseň o vojákovi, který jde do války. Odpověděl mi: „Ano, je to válečná píseň. Domnívám se, že jsi první osoba, která se mě na to kdy zeptala. Byla to má jediná myšlenka na válečnou píseň v těch dobách.“

V roce 1948 oznámil Scruggs Monroeovi, že po dvou týdnech od něho odejde. „Když dvou-týdenní lhůta skončila, dal jsem mu výpovědní lhůtu i já. Bill si vždycky myslel, že jsme se na něho domluvili, abychom ho opustili a založili vlastní skupinu, ale to nebyla pravda. Oba jsme byli unaveni z cestování. Kolikrát jsme si za tři dny ani nevzuli boty. A já s Earlem jsme se nejčastěji střídali v řízení Monroeova autobusu a byli jsme už unaveni z cest. Než skončila moje lhůta, dal výpověď i Cedric Rainwater (Howard Watts – kontrabas) a posléze navrhnul, abychom Earl a já založili vlastní skupinu. Řekl mi: Proč byste s Earlem nezaložili kapelu a nevzali mě k vám? Jeli jsme do Danville ve Virginii a zůstali tam několik dní, abychom věc zorganizovali. Odtud jsme odjeli do Hickory v Severní Karolíně, kde jsme znali houslistu Jima Shumatea. Zatímco jsme byli v Hickory, připojil se k nám Mac Wiseman (23.5.1925) a všichni jsme odjeli do Bristolu ve Virginii, abychom pracovali pro stanici WCYB v pořadu „Farm And Fun Time“. A udělali jsme dobře, že jsme k WCYB šli. Bylo tam jedno z nej-vřelejších obcenstev, jaké jsem kdy viděl.“

Pro skupinu, která vešla ve známost jako Foggy Mountain Boys, byla rozhlasová stanice s „horkým“ publikem právě to, co potřebovala, aby se dostala nahoru. „Vypadalo to, že nemůžeme udělat nic špatně“, vzpomínal Flatt. „Stanice nám umožnila vydávat zpěvníky. Rozeslali jsme poštou 10.000 zpěvníků v ceně 50 centů a to nepočítám prodej při zájezdech.“

Mac Wiseman a Lester Flatt vysvětlují význam stanice WCYB a efekt, který měla pro Foggy Mountain Boys v roce 1948 na zadní straně desky LESTER, N' MAC /RCA/. Flatt popisoval vystoupení, která měli dohodnuta s rozhlasovou stanicí slovy: „Nechci vypadat jako vejtaha, ale byli jsme jen parta venkovskejch kluků, která přijela zahrát, a přesto to bylo dobrý. Nikdy jsme nelitovali žádné štace. Šli jsme hrát tam, kam nás pozvali.“

Wiseman poznamenává, že v okolí bylo hodně hornických campů a Foggy Mountain Boys na nich hráli a stihli za jeden večer navštívit tři až čtyři hornické campy. „To byly podmínky, ta zemitost, ale nám to pomohlo položit dobré základy“, píše se na desce. „Spousta těchto lidí se později přestěhovala do velkých měst, oženila se a zůstala tam, opustili uhelné oblasti z ekonomických důvodů. Uvědomil jsem si to o několik let později, dostal jsem se do Clevelandu nebo Detroitu či Indianapolisu a lidé za mnou chodili a říkali mi přesně, ve kterých campech jsme hráli!“

Wiseman podotýká, že to bylo právě období s Flattem a Scruggsem, kdy rozvinul svůj kytarový styl. „Svou techniku jsem zdokonalil, když jsem pracoval s Lesterem. Víte, měl jsem na jevišti volnost pohybu a zkoušel jsem nové věci, protože Lester držel rytmiku, Cedric Rainwater držel silnou basu a Earl Scruggs hrál výborně rytmus na banjo, když to bylo potřeba. Já jsem stál na kraji jeviště většinou úplně v transu. Nikdy jsme se opravdu nesnažili o tento mechanický sound, ale byli jsme puntičkáři, co se týče timingu a rytmiky a to nás činilo odlišnými a svěžími. A vzájemně jsme se respektovali.“

Není pochyb o tom, že během svého společného života byli Flatt a Scruggs nejšťastnější právě v Bristolu. Lance LeRoy, dlouholetý osobní manažer Lestera Flatta vzpomíná na jeden obzvláště zábavný incident, který se stal právě v tomto období: „Tenkrát Flatt a Scruggs dostávali denně obrovské pytle od fanoušků s žádostmi o zpěvníky a v té době si také ostatní chlapci z kapely dělávali legraci z Curly Secklera (výborného tenorového zpěváka, který strávil s Flattem 18 z posledních 28 let) ujišťujíc ho, že doma má také určitě hodně pošty. Posílali Curlyho jménem dopisy společností, které zdarma inzerovaly reklamy. Nakonec Curly dostával tolik pošty od dálkových kurzů, škol, mateřských škol, zásilkových obchodních domů všech druhů, že se nestačil di-

vit. Flatt byl samozřejmě v tomhle všem hlavním aktérem a byl nejvíce potěšen výsledky. Čím více Curly proklínal poštu, protože vůbec netušil, čím je způsobeno, tím více se Flatt spokojeně usmíval a tím více se snažil najít ještě nějakou firmu, kam ještě nepsal, kam by zaslal Seckovo jméno. Snažili se však zajistit, aby mu žádný obchodník nevolal, ale jednoho krásného rána, zatímco hráli živě v rozhlase, se takový chlapík objevil v chodbě studia elegantně oblečen a s aktovkou. Jasně bylo vidět, že je to obchodník. Všichni na něj koukali přes skleněnou stěnu během hraní a divili se, co tu hledá. Dlouho to netrvalo a ukázalo se to. Jen co vysílání „Farm And Fun Time“ skončilo, tento gentleman přistoupil blíže a zeptal se, který z nich je pan Seckler. Když na něj ukázali prstem, začal na něj obchodník řvát z plných plic, oznamuje mu, že přijel jako odpověď na jeho požadavek, aby předvedl výborný naslouchací přístroj pro nedoslýchavé od jeho firmy! Samozřejmě, Flatt a zbytek chlapců, jakmile zjistili, o co jde, pozvolna uložili své nástroje do pouzdra a po anglicku se vytratil. Seck byl neoblomný, ale také nic netušící. Neustále tvrdil, že si žádného obchodníka na demonstraci přístroje neobjednal a nikdy neměl se sluchem problémy. Když se vzpamatoval ze šoku, řekl tomuto již zuřícímu obchodníkovi, který přijel až z Roanoke nebo odkud, že není nahluchlý a vyprovodil ho několika vybranými moudrými slovy.“

V roce 1953 se firma produkující mouku a další potravinářské výrobky zavázala pomoci návratu Lestera Flatta a Earla Scruggse zpět do Grand Ole Opry po pětileté absenci. Společnost Martha White byla založena roku 1899 Richardem Lindseyem, jehož tříletá dcera Martha White Lindsey byla inspirací pro název a obrázek užívaný na obalech výrobků. Společnost byla roku 1941 prodána Cohenu E. Williamsovi a jeho dvěma synům. Flatt vzpomíná: „Byli jsme rádi, že hrajeme mimo Nashville a na Grand Ole Opry jsme už vůbec nemysleli. V roce 1952 však viděl naše

show v Celina ve státě Tennessee obchodní cestující firmy Martha White Efirid Burke. Spěchal do kanceláře presidenta společnosti Cohena Williamse a řekl mu: Tohle je kapela, kterou potřebuješ, abys lépe prodal svou mouku! Za reklamu nám ze začátku platili 200 - 250 dolarů týdně. Zanedlouho potom byla společnost prodána firmě Beatrice Foods za 25 milionů dolarů. Martha White nás platila spravedlivě za hraní v rozhlasových pořadech, ale to bylo vše, co jsme měli společného. Někteří lidé si mysleli, že firma koupila náš autobus a podobně, ale nebyla to pravda. Někde jsem četl, že Cohen Williams řekl, že Flatt & Scruggs změnili Marthu White z malého zprostředkovatelského obchodu na společnost s mnohamilionovým obratem. Začínali jsme svá ranní show v Nashvillu na stanici WSM, protože Bill Monroeovi se dál dařilo držet nás mimo Opry. Ale přesto jsme účinkovali na večerních show Opry nazývaných A Short Time Later.“

V bluegrassových kruzích není žádným tajemstvím, že Monroe neměl z Flatta a Scruggse žádnou radost. Někteří lidé říkali, že Monroe byl rozzlobený, že opustili jeho skupinu a získali přitom takovou popularitu a úspěch se svou vlastní skupinou. Bez ohledu na důvody zůstává faktem, že Monroe nemluvil s Flattem 18 let. Konečně v roce 1971 na festivalu Bean Blossom, který dotuje Bill Monroe (a který se konal jen několik dní před mým prvním setkáním s Flattem) Monroe přišel za Flattem na scénu a řekl mu: „Buď vítán na Bean Blossom.“ A jako by se mezi nimi nic nestalo, Flatt odpověděl: „Ahoj Bille, jsem rád, že tě vidím.“ Flatt mi jednou vyprávěl o tomto znovuspojení: „Když jsem přišel s Billem na pódium, publikum nám připravilo ovace ve stoje hned, jak jsme si podali ruce. Byla to pro mne největší událost, kterou jsem zažil v showbusinessu, mnoho ostatních účinkujících dokonce plakalo dojetím. Nikdy jsem si nemyslel, že si někdo vzpomene, že jsem hrával s Billem.“

Vedle sponzorství části vystoupení v Grand Ole Opry firma Martha White také platila seriály živých vystoupení Flatta a Scruggse v televizi. Flatt říkal, že plán vystoupení byl nabitý: „Každý týden v pondělí jsme začínali živým show v Columbusu v Georgii. V úterý jsme hráli v Atlantě v Georgii, ve středu ve Florence v Jižní Karolíně, ve čtvrtek v Huntingtonu v Západní Virginii, v pátek v Jacksonu v Tennessee a pak zpět do Nashvillu na živé TV show v sobotu odpoledne před večerním vystoupením v Grand Ole Opry. Tenkrát se silně rozmáhal rock'n'roll, ale my jsme s tím neměli problémy. Bylo to dáno televizním vysíláním, kde jsme vystupovali. Do Huntingtonu v Západní Virginii jsme jezdili bez podpory Marthy White a zmínili jsme se, že máme v tisku nový zpěvník. To bylo vše, co jsem řekl. Když jsme se na weekend vrátili do Nashvillu, měli jsme už 14 000 objednávek. Chlapci z Opry s námi mluvili, když se vliv country hudby zase vracel. Já jsem jim řekl: Chlapci, tentokrát se vrátila navždy. Pak jsem řekl Scruggsovi: Jestliže je udržíme v tom, aby si to mysleli nadále, můžeme jít ukládat do banky.“ Flatt a Scruggs a šňůra jejich hitů, včetně FOGGY MOUNTAIN BREAKDOWN a BALLAD OF JED CLAMPETT, učarovali světu. Vystoupili v newyorské Carnegie Hall (8. prosince 1962) a byli první bluegrassovou kapelou, která jela do Orientu na sklonku roku 1968. 20. ledna 1969 reprezentovali stát Tennessee a Grand Ole Opry na první inaugurační slavnosti presidenta Richarda Nixona. Flatt říkal, že radši měl zůstat doma: „Byli jsme k smrti zmrzlí, byla to nejhorší zima, co pamatuju. Připadalo mi, že ani nestojím na vlastních nohách.“ Tento den se ve Washingtonu, D.C., odehrálo jedno z posledních společných vystoupení Flatta a Scruggse. „Nebyl jsem rozhodnut, že se rozejdeme, to až když jsme hráli na začátku roku 1969 v Opry. Hráli jsme na večerním show od 20 hodin, když jsem se rozhodl, že až dohrajeme dnešní vystoupení, nebudu už s Earlem Scruggsem hrát na dalším. Už nám to spolu pořádně nehrálo dohromady, nezahráli

jsem málem ani MARTHA WHITE THEME. Řekl jsem manažérům v Opry, že už nepůjdu hrát druhý show od 22.30 se Scruggsem a odjel jsem.“

Ke konci dvacetileté spolupráce Flatta a Scruggse točil producent od firmy Columbia Records, Bob Johnston, slavné album „Nashville Skyline“ pro folkového básníka Boba Dylana. A chtěl, aby Flatt & Scruggs natočili písně Boba Dylana. Zatímco Scruggs byl dychtivý je natočit, Flatt cítil, že to pro něj není vhodné. „Nahrání písní Boba Dylana mělo velký vliv na mé rozhodnutí přestat se Scruggsem nahrávat a hrát vůbec“, vzpomíná Flatt.

Poslední album této slavné dvojice mělo na zadní straně obálky černobílé fotografie Flatta a Scruggse. Nad Flattovou hlavou byla nakreslená bublina s větou: „Sbohem Earle“ a bublina nad Scruggsem říkala: „Sbohem Lestere“. Vypadalo to směšně. Tohle jejich poslední album se jmenuje „Final Fling“ a hraje zde také harmonikář Charlie McCoy, nyní slavný country-rockový umělec Charlie Daniels a také Randy Scruggs, jeden z Earlových synů. Typické pro toto album je, že na něm Flatt & Scruggs hrají mnoho Dylanových písní. „Myslím si, že jsme bluegrassovou hudbu rozšířili daleko, i když Scruggs dnes nechce být spojován s bluegrassovou hudbou“, říká Flatt. „V době, kdy jsme s Foggy Mountain Boys začínali, byl bluegrass víceméně omezen na jižní státy, ale když jsme začali s televizními vystoupeními, okruh posluchačů bluegrassové muziky se značně rozšířil. Také průvodní hudba k filmům Bonnie & Clyde a k televiznímu seriálu The Beverly Hillbillies pomohla k rozšíření posluchačské obce. Když jsme navštívili státy Nové Anglie (Massachusetts, Connecticut, New Hampshire, atd. - pozn. překl.), lidé si povídali o novém soundu Flatta a Scruggse, ale my jsme takhle zněli už 20 let. Myslел jsem si, že se nám nemůže nikdy stát, že bychom se rozešli. Dosáhli jsme všeho, na čem jsme pracovali, nic jiného jsme ani neznali. Naše

úspěchy byly pro nás příliš dobré. Asi před dvěma roky jsem telefonoval Earlovi ohledně pirátského vydávání pásků s naší hudbou a to bylo naposled, co jsme spolu mluvili. Myslím si, že máme pořád víc peněz ze starých Flatt & Scruggs desek než z desek, které jsme natočili každý sám. A to bude příští únor deset let, co spolu nehrajeme. Asi jeden a půl týdne po našem rozchodu jsem měl už smluvené vystoupení s novou skupinou. Chlapci z Foggy Mountain Boys šli se mnou (Paul Warren, Buck Graves, Jake Tullock) a zrovna tak Martha White. Udělali jsme konkurs přes Opry na nové jméno skupiny a přišlo více než 20.000 dopisů. Tři porotci vybrali název NASHVILLE GRASS.“

Odchod od Scruggse neměl vliv na Flattovu aktivitu ani ve veřejných vystoupeních ani v natáčení desek. Před šesti lety následoval své přátele Maca Wisemana a Billa Monroea a začal s osobním sponzorstvím bluegrassového festivalu. První ročník festivalu Lestera Flatta se konal v Mount Airy v Severní Karolíně, ale plocha pro festival tam nebyla dost velká a tak Flatt svůj festival přestěhoval k Pinnacle v Severní Karolíně.

„Chuck Webster mi vyprávěl o Jomeokee Campground (nachází se na dálnici 52, asi 20 mil severně od Winston – Salemu). Zamiloval jsem si toto místo už na první pohled. Je to krásný kus krajiny. Měl jsem nejdříve v úmyslu si ten kout pronajmout, ale během prvního ročníku festivalu jsem se dozvěděl, že majitel chce pozemek prodat a tak jsem začal vyjednávání, které skončilo koupí pozemku. Dnes mu říkáme Lester Flatt Bluegrass Park“, říká Flatt.

V červenci 1975 prodělal Flatt několikahodinovou srdeční chirurgickou operaci v Nashvillu. Operace byla nutná kvůli spojení tří ucpaných cév. A konala se ani ne týden po úmrtí člena Grand Ole Opry Georgie (Candy Kisses) Morgana, který prodělal podobnou operaci několik dní před smrtí. Flattovi o smrti jeho dlouholetého přítele před operací neřekli.

Začátek roku 1978 nebyl pro Flatta dobrý. Zápal plic spolu s chřipkou vyvolaly zdravotní potíže, které Flatta poslaly na 3 týdny do nemocnice. Flatt byl vždy silná individualita a tak zanedlouho už byl zase na cestách a pořádal vystoupení. A zdálo se, že se jeho zdraví zlepšilo. „Ale už do toho nejdu tak energicky“, připouští. Odezva jeho fanoušků během tří let plných nemocí byla pro Flatta obzvláště významná. „Když jsem v nemocnici podstoupil operaci, měli tam i jiné hvězdy a osobnosti, ale nikdo neměl tolik telefonátů jako já. Říkali, že tři až čtyři linky byly neustále blokovány. Dostal jsem mnoho dopisů z Anglie, kde mi přáli brzké uzdravení, přitom jsem tam nikdy nebyl. Elvis Presley a guvernér státu Tennessee byli mezi těmi, co poslali telegramy. Teď jsem už v pořádku.“

Kamkoli dnes Flatt jde, všude se mu dostává respektu, který si bohatě zaslouží. Jeho vystoupení zdraví diváci potleskem vestoje. „Bluegrass je pro mne populární, protože mám blízko ke svým fanouškům a k lidem, kteří tuto hudbu hrají a zpívají. Podle mého je bluegrassová hudba dnes tam, kde mnoho různých druhů hudby teprve začíná. Mohou jí říkat bluegrass nebo greengrass tak dlouho, dokud ji lidé budou poslouchat. Hlavně je to dobré pro Billa Monroea a já jsem rád, protože Bill je můj dobrý přítel. Jsem rád také proto, že Bill tvrdě pracoval, aby učinil bluegrass populárním. Je jedním z největších umělců všech dob. Co se mne týče, byl bych rád, aby na mne lidé vzpomínali jako na někoho, který tuto hudbu chtěl hrát přímo a dobře a skončil stejným soundem jakým začal a také bych chtěl být vzpomínán za to, že jsem lidi dobře bavil.“ Odpoledne se pomalu měnilo na večer a nastal čas skončit rozhovor. Měl jsem na srdci ještě jednu věc. „Máte radost z toho, že vás nazývají legendou a všude vás chvalořečí?“ Věnoval mi svůj známý úsměv a řekl: „Jistě, vážíte si toho a je to dobré, dokud tomu neuvěříte.“

Amy Gallatin & Stillwaters v Evropě

15. srpna – 8. září 2009

Amy Gallatin a **Roger Williams** spolu vystupují v kapele **Stillwaters** od roku 2000. Jejich hlasy fantasticky ladí a váže je k sobě víc, než jenom láska k hudbě.

Amy Gallatin se narodila v Alabamě a mnohokrát se stěhovala, než se na delší dobu usadila na Západě. Milovala koně a muziku a měla to štěstí, že se tam těmito dvěma koníčkům mohla víc než deset let plně věnovat, když žila na farmách v Montaně a Idahu a organizovala různé jezdecké a zábavné programy. Začala také profesionálně zpívat a vystupovat a seznámila se s několika muzikanty ze státu Connecticut, se kterými pak na Severovýchodě strávila zimu roku 1992. V roce 1993 se přestěhovala do Nové Anglie, kde mohla konečně plně realizovat své muzikantské plány a zakrátko se stala pevnou součástí tamní hudební scény. Amy se cítí doma v mnoha hudebních stylech. Hraje a zpívá bluegrass, country, western-swing, sem tam i blues a své písně přednáší s procítěnou upřímností.

V roce 1996 se poprvé dostala do Evropy. Vystupovala v Holandsku, Belgii, Německu a Švýcarsku. Publikum bylo nadšené, udělala si dobré jméno a tak se často a ráda do Evropy vrací.

Natočila tři úspěšná alba: „*Northern Girl*“ (1993), „*Sweet Gathering*“ (1995) a „*Long Way Home*“ (1998), než se v roce 2001 pustila do čtvrtého živého, „*Live in England*“. Již ve spolupráci s Rogerem Williamsem vznikly dvě poslední „*Something About You a Phoenix*“. A teď něco o historii alba „*Phoenix*“: V roce 2004 se Amy nacházela na osudové křižovatce.

Musela se rozhodnout, co bude dělat dál a ujasnit si, co je pro ni v životě důležité. V posledních dvaceti letech byla hudba její hlavní zaměstnání. Ale hudební byznys je tvrdý a v životě jsou i jiné hodnoty. Během tříměsíční cesty přes Thajsko, Mikronésii, Austrálii, Kambodžu a Vietnam se plně oddala své další velké vášni – potápění. Většinu času trávila na lodích na širém moři a pak se vrátila do Spojených Států, aby tam poznala, co ji osud dál přinese. Setkala se s Rogerem Williamsem, se kterým už v minulosti spolupracovala a jeho přičiněním našla tu správnou cestu. Uvědomila si, že se na něj může kdykoliv plně spolehnout, jak po strance hudební, tak i osobní. Zamílovali se do sebe a společně s veteránem z kapely Stillwaters Johnem Urbanikem si vytýčili cíl – nové album a plně se na něj koncentrovali. Dali dohromady nové materiály, natočili album a vydali se s ním na propagační šňůru. Jako bájný Fénix povstal z popela k novému životu, „Phoenix“ je zpět a lepší než kdykoliv předtím a vypráví o tom, co vše je v životě možné, když se umělci plně poddají svým vášním.

Roger Williams je synem country zpěvačky Gerry Lee a steelkytaristy Curly Williamse. Na dobro začal hrát už jako teenager a hned druhým rokem, v 1963 hrál s Lilly Brothers & Don Stoverem ve světoznámém bostonském lokále Hillbilly Ranch. Pro svou mistrovskou hru je velmi ceněný a uznávaný nejenom v bluegrassu, ale na celé akustické hudební scéně a hrával s mnoha hvězdami. K vrcholům jeho kariéry patří i deset zámožných zájezdů s různými interprety, u nás jste ho měli možnost zažít na Dobrofestu v Trnavě a možná také se Slávkem Hanzlíkem. Doma i na cestách vyučuje na dobro a vydal tři sólové projekty: „*Fireball*“

(1984), „Route 2 to Amhrest“ (1992) a album „River No Return“, které vzniklo ve spolupráci s jeho kolegou Rayem Legere. Čtvrté, poslední album vyšlo teprve nedávno. Jmenuje se „A Resophonic Retrospective“ a jedná se o kompilaci z „Fireball“ a „Route 2 to Amhrest“. Věvodí mu bonusová skladba nazvaná CZECH INN. Roger je také výborný zpěvák a v jeho emocemi nabitém hlase je trochu z Merle Haggarda.

Dalším členem kapely je zkušený basista **John Urbanik** z Connecticutského Salemu. Jeho baryton se krásně pojí se sopránem Amy a Rogerovým tenorem a jejich zpěv je ve stylu velkých „bratrských duet“. Když jsem je na podzim v Nashvillu poprvé slyšela společně zpívat, naskočila mi husí kůže, jaká to byla krása!

Kapelu doplňuje teprve jednadvacetiletý houslový virtuos **Mike Barnett**. V Americe proslul jako nejmladší učitel na housle v dějinách Vanderbiltovy univerzity, vyučoval tam již

v útlém věku patnácti let. Hrával s kapelami jako Northern Lights a Deadly Gentlemen a často vystupuje s Tony Trischkou, se kterým jsem ho poznala vloni v Nashvillu i já. Říká se o něm, že je v současnosti nejrychlejší a nejohnivější houslista v Americe. Své první sólové album Lost Indian vydal v roce 2004 a můžeme ho slyšet i na mnoha dalších nahrávkách.

Letošní léto se tedy máme na co těšit, uvidíme je mimo jiné na Chotěbořském džemu 22. srpna 2009. Možná se někdo z vás bude mít možnost podívat i na některý z koncertů **White Mountain Bluegrass**, s nimiž bude Roger William na evropské šňůře v květnu.

Lilka Pavlak, v Bülachu 11. března 2009

Více informací na: www.AmyGallatin.com
www.rogerreso.net
 Oficiální fotky na www.amygallatin.com/pubphoto.htm

Petr Kůs

Textař a skladatel bluegrassových písniček, zpěvák, mandolinista, kytarista, basista.

Kdy a jak ses poprvé setkal s BG?

Snad možná v roce 1974 jsem poprvé uslyšel první nahrávky amerických kapel. Vůbec jsem nevěděl, že je to bluegrass, jen mě to zaujalo nějak víc, než hudba, kterou běžně vysílali v rozhlase. V té době (jakožto bývalý kytarista LŠU jsem se zajímal o všechno, co mělo struny) jsem také hledal cestu k nějaké kapele a bylo mi jedno k jaké. Pak jsem se dostal do tehdy vyhlášené Malostranské Besedy na koncert kapel Zvonky a Krajani – tedy toho nejlepšího, co bylo v Praze z bluegrassu k vidění – a bylo rozhodnuto.

Když se řeknou české bluegrassové texty, většinou lidem se vybaví Tvoje jméno. Kdy jsi začal psát texty, kde hledáš inspiraci a máš nějaký přesný návod k tomu, jak dobře napsat (speciálně) bluegrassový text?

Už jako dítě mě bavilo vymýšlet třeba i ke známým písničkám nové sloky. A když jsem se dostal ke hraní bluegrassu, byla čeština jediný jazyk, kterým jsem mohl zpívat. Anglicky jsem neuměl. Tehdy to neumělo ani moc lidí okolo a spíš se snažili zpívat foneticky, což byly většinou jen bláboly vzdáleně připomínající angličtinu. Nebyly zpěvníky, neexistoval internet a sehnat v tehdejší ČSSR jakékoliv originální LP s americkou muzikou bylo téměř vyloučené. Tehdy jsem začal s psaním prvních českých textů. Samozřejmě jsem tenkrát nevěděl, jak na to. Špatně jsem frázoval slova a používal nezpěvné slabiky. Časem jsem začal tyhle chyby odstraňovat, ale úplně se jim nedokážu vyvarovat ani dnes.

Nikdy Tě nenapadlo zpívat anglicky? Ptám se, protože vím, že jedna demo-na-

hrávka Fám je v angličtině. Nemáš pocit že v angličtině zní bluegrass lépe, jak tvrdí většina anglicky zpívajících kapel?

Také jsem zpočátku zpíval „anglicky“, ale rodilý mluvčí by se mi vysmál. Vždycky jsem si představil, že se Američané nebo Číňani naučí třeba hrát českou lidovku, začnou zpívat v českém originále a bude to znít třeba: škota laskí, chterou sem tobje dalá..., takže si myslím, že anglicky zní bluegrass dobře jen je-li zpíván dobře a to ještě pro ty, kteří tomu rozumí a kteří ho mají rádi. Spouště lidí, kterým pustím svou dnešní kapelu, se nahrávky líbí a vůbec nevnímají, že je to „nějaký“ bluegrass a spíše poslouchají tu písničku. A pokud jde o ty anglické nahrávky, tam zpíval Martin Mikuláš a Ralph Schut (můj baryton se tam snad ztratí...). Nevím, kdo by to u nás uměl zazpívat lépe.

Jsi známý také svým účinkováním ve skupině Šlapeto. V čem je jiné publikum, pro které hraje Šlapeto na rozdíl od publika řekněme na bluegrassovém festivalu? Jsou bluegrassisti jiná komunita?

Myslím, že oba hudební styly k sobě mají blíž, než by se zdálo. Bluegrass je pro některé Američany totéž, co pro spoustu Čechů staropražský šraml. Fungují sice na jiných hudebních principech, ale tématicky se od sebe moc neliší. V písniích jde nejvíce o lásku, těžký, nebo naopak lehký život, zločin, legraci, alkohol, práci, prostě témata ze života obyčejných lidí. Bluegrass je snad jen více nábožensky založený. Oba žánry vznikly v určitém historickém období. Tady má bluegrass zřejmě o něco navrch, protože se vyvíjí dál a některé jeho novější formy jsou dnes velmi současné a progresivní. Není mi známo, že by se něco podobného dělo se staropražskou písničkou...

Jak si vysvětluješ, že je bluegrass tak menšinový žánr, a to nejen u nás, ale i v USA?

Je to tím, že jde to regionální lidovou hudbu, v kraji velmi oblíbenou. Zná ji každý, ale nejradši ji mají ti místní. V Americe jsou bluegrassové státy Kentucky a Tennessee, v ostatních se hraje někde spíše blues, swing aj. U nás mezi takové regiony jistě patří Jižní Čechy, Jižní Morava, Plzeňsko, Slovácko a další. Všichni známe jejich lidovky, ale stačí nám je slyšet třeba jednou za rok.

Co je podle Tebe potřeba udělat k větší propagaci takového žánru? A je toho vůbec možné a žádoucí dosáhnout?

Dneska je situace jiná, než před pár lety. Kdo hrál za totality jakoukoliv „západní“ muziku, neměl o fanoušky nouzi. Také byla spousta možností ke koncertování, protože stát dotoval kulturu. Dnešní doba nabízí lidem spoustu možností, jak naplnit volný čas a mnoho lidí toho

využívá. Možná ubylo kapel, ale určitě ubylo lidí, kteří dříve na festivaly chodili. Proto je bluegrass v dnešní době oprávněně menšinovým žánrem, přestože kvality dnešních kapel již v mnohém předčily své někdejší předchůdce.

A jak vidíš budoucnost bluegrassu obecně? Optimisticky, pesimisticky?

Já myslím, že celý život probíhá v jakýchsi více či méně pravidelných křivkách. Jednou jsi dole, podruhé zas nahoře. Myslím, že dnešní doba je příliš ukvapená, rychlá, hlučná a dravá. Tento životní styl je teď na vrcholu a bluegrass se svými písněmi vonícími romantikou je toho protipólem. Až se lidi nabaží jednoho, začnou si více vážit toho druhého. Otázka je pouze, kdy se to stane.

Čím bys přilákal na bluegrass čtenáře, který se o něm dozvídá poprvé?

Cesta od čtenáře k fanouškovi bluegrassu má dva kroky. První krok musí udělat čtenář, totiž pustit si americké nebo české Cédé s bluegrassovými písničkami, případně zajít v létě na nějaký z festivalů. Druhý krok pak už udělá bluegrass sám.

Ondra Kozák
Přezato z časopisu Muzikus, IV/2008

Bluegrass fest – U Bizona

14.3.2009, Chomutov

V novém roce opět skupina Album a neúnavný organizátor Petr Gärtner uspořádali Blugrassový fest – poslechový večer. Konal se jako vždy v country saloону u Bizona v sobotu 14.3.2009 od 18.00 hod.

Přes pokles diváků v minulém roce a následnou ekonomickou krizi, byla sobotní účast překvapením nejen pro organizátory, obsluhu baru, ale hlavně pro kapely, které přijaly pozvání. Protože tento večer přišlo do Bizona okolo stovky lidí, kteří nejenom poslouchali, ale i odměňovali muzikanty potleskem a vytvořili tak příjemnou atmosféru jako na letních festivalech.

Jako první nastoupil domácí **Album** oslabený o mandolinistu a kapelníka Petra G. Ten si kvůli nemoci nemohl vychutnat tu skvělou atmosféru. Jako výpomoc jsme si pozvali vynikajícího houslistu Jirku Šrumu, který kapelu skvěle podpořil. Bohužel, tento večer jsme se také po 12. letech rozloučili s naším kytaristou a zpěvákem Vlastíkem Jiříštem, který pro pracovní vytíženost, již nestíhal život rozjeté kapely. Snad najdeme stejně kvalitní náhradu, abychom jako kapela neupadli v zapomnění.

Jako druhý přišel na podium **Imperial** z Prahy a okolí. Ještě se o nich moc nepíše, což rozhodně neznamená, že by za to nestáli. Je to sehraná parta dobrých muzikantů, ze kterých asi nejnámější pro bluegrassovou veřejnost budou: Tomáš „Čert“ Tovara a Pavel „Houba“ Dočkal- mimochodem výborný banjista.

Třetí kapela byla trochu z jiného žánru. Aby se roztříštila smrtelná dávka bluegrassu, pozvání přijala chomutovská punk-rocková skupina **Primitiv Akustik**. Tato kapela hrála s takovou vervou, že málem zbořila celého Bizona. Její fanoušci zaplnili

všechna místa pod pódiem, kde skandovali až do konce celého bloku kapely. Chvilími se zdálo, že je snad nepustí zpět dolů z podia. Nakonec se dostalo i na další kapely.

O čtvrté kapele není nutno mnoho psát. Snad každý zná **Petra Kúse a Fámy**. V nové sestavě jim to opět šlape jak namazaný stroj. Hráli výborně, staré i nové hity a dost jim v tom pomohl i skvělý zvuk Zdeňka Nepovíma. Ten jako vždy odvedl dobrou práci, kterou ocenily všechny kapely večera. Po vyčerpávajících přídavcích P. Kúse a Fám, přišla na řadu poslední kapela večera.

Fair Play Grass z Ml. Boleslavi, který, přestože hrál poslední, si dokázal pozornost publika udržet až do úplného konce. Super drajv, vokály a nadějný mandolinista Jan Hušek, který nejen dobře hraje, ale ještě lépe zpívá. Poté nechyběl ani půlnočně-ranní jamsession muzikantů nejen zúčastněných kapel.

První letošní BG fest se tedy velmi vydařil a kdo nebyl, ten zaváhal. Ale doufáme, že i ten další podzimní se povede stejně tak a diváci zavítají do Bizona v ještě hojnějším počtu a opět vytvoří tu skvělou atmosféru.

*Marek Gärtner
(Album)*

Fair Play Grass

IBMA Bluegrass Fan Fest, Nashville 3–5. října 2008

Týdenní přehlídku bluegrassové muziky IBMA – Svět bluegrassu v Nashvillu ukončil víkendový Fan Fest, který začínal v pátek ráno. Tentokrát fronty nebyly tak hrozné, ani bitvy o sedadla se nekonaly, na hlavní scéně bylo na programu dvacet kapel. Jako první se na jevišti objevili Kids on Bluegrass 2008, muzikantského dorostu bylo tentokrát pozhnaně, o budoucnost bluegrassu se obávat určitě nemusíme. Nová vycházející hvězda u Scaggs Family Records, Keith Sewell s albem „Our Love is a Journey“, se předvedla s kapelou, v níž se objevili mimo jiné také Rob Ickes a Andy Leftwich, Michaela Clevelanda & Flamekeeper vám snad ani představovat nemusím.

V mezičase začínaly Master's Workshops, které sponzoroval časopis Bluegrass Now. První v pořadí bylo dobro, na podiu seděli Andy Hall, Josh Swift a Phil Leadbetter. Na hlavní scéně zatím hráli Blue Moon Rising se zpěvákem typu Elvise Presleyho, Keith Garretem. Psala jsem o nich už vloni, moc se mi líbili. Balsam Range byli jako vždy perfektní, Danny Paisley & the Southern Grass jsou už pojmem, výborní! Na workshopech zatím předváděli svůj um houslisté Luke Bulla, Jim van Cleeve, Christian Ward a Ron Steward.

V jednu startoval program na dalším místě, Roots & Branches Scene. Jako první hrál The April Verch Band, se kterým zřejmě vystupovala Jana Dolaková – Mougín, při nejlepší vůli jsem tam ale nestihla zaběhnout, bylo toho přespříliš. Na hlavní scéně zatím hráli Marty Raybon & Full Circle, kteří vždy stojí za to. Souběžně jsem běžela fotit a poslouchat na workshopy autory, o své zkušenosti se přišli podělit Keith Sewell,

Steve Gulley, Wayne Taylor a Larry Cordle. A honem zpět, abych stihla Infamous Stringdusters, na které jsem se moc těšila. Pak se objevila Sierra Hull & Highway 111. Od loňska se velmi zlepšila ve zpěvu, její mandolína je hvězdná a kapelu má také super, hlavně Clay Hess jí výborně doplňuje. Double banjo nám předvedli Tony Trischka a Ned Luberecki. Nový Josh Williams Band byl opravdu senzační, to bylo řečí, že ho Rhonda Vincent vyhodila z kapely. No, i kdyby, tak jí může jen poděkovat za to, že se osamostatnil. Sleduji jeho muzikantský vývoj již od dětských střevíčků a teď je z něj fakt hvězda, moc mu přeji to ocenění kytarista roku. Následovali Grasstown a Blue Highway, jedna kapela lepší než druhá. Na workshopech zatím probíhala basová dílna s Mike Bubem, Barry Balesem a Jason Moorem, na kytarové pak excelovali Andy Falco, Clay Hess, David Grier a Justin Karbone, na mandolínové se předvedli Sierra Hull, Adam Steffey, Dan Tyminski, Aaron Ramsey a Emory Lester. Poslední páteční dílna byla banjová, k vidění byli Ron Block, Barry Crabtree, Tony Trischka, Jens Krüger, Ron Steward a Španěl Lluís Gomez.

Sierra Hull & Highway 111 (Clay, Sierra, Cory Walker, Christian Ward)

Na hlavní scéně po přestávce začínala výborná kapela zpěvačky roku Dale Ann Bradley a po ní Russel Moore & Illrd Time Out, Doyle Lawsonn & Quicksilver ve slavnostních kostýmech pro Grand Ole Opry, následovali Cherryholmes, Dan Tyminski Band, (Dan má svou kapelu od té doby, co Alison natočila desku s Robertem Plantem.) a na řadu přišli i mí milovaní Grascals. Zlatý hřeb večera byli Tony Rice & Mountain Heart, Clay Hess zářil jak sluníčko, když hrál s Tonym zdvojená kytarová sóla. O půlnoci zahrála Tennessee Mafia Band a poslední tři páteční, tedy spíš časně sobotní byly kapely Mark Newton Band, Larry Cordle & Lonesome Standart Time a Cadillac Sky. Spousta fanoušků se pomalu rozcházela po různých nočních předváděčkách, bylo jich tu noc něco přes třicet. Mimo jiné Martin Guitars pořádali „Midnight Jam“ – půlnoční sejšn ku příležitosti 175. výročí založení jejich firmy. Většinu času jsem strávila v Deering Suite, kde hráli Tony Trischka, Robin & Linda Williams, Monroe Crossing, Mark Johnson & Emory Lester a končili Krüger Brothers. Odtamtud jsem si občas odskočila poslechnout Special Consensus, Josh Williams Band, Lonesome River Band a Grasstown.

V sobotu ráno jsem si musela přivstat, na hlavní scéně zahajovala má oblíbená švédská kapela G2. Byli jako vždy výborní a Amíkům se moc líbili, další Carrie Hassler & Hard Rain mě zrovna moc nenadchli. Wildfire byli výborní jako vždy, doslova mě ale omráčila rodinná kapela The Chapmans. Mnohý z vás si je jistě pamatuje ze SPBMA festivalu ve Vídni v roce 1998 i odjinud. Vždy se mi líbili, znám je už od dob, když hoši byli ještě děti, dlouho jsem je neviděla vystupovat. Teď jsou snad na vrcholu kariéry, musela bych pro ně použít samé superlativy. Moc rádi by si zase zahráli v Česku, pořadatelé festivalů, popřemýšlejte o tom! Mají také svoji vlastní televizní stanici Chap TV, doporučuji se podívat na jejich stránky a po-

slechnout si jejich nové písně, stojí to za to. Najdete je na www.thechapmansonline.com nebo www.myspace.com/thechapmans. Následovali tradiční Audie Blaycock & Redline, o nich jsem také již v minulosti psala, nejkrásnější vokály dne patřily Newfound Road.

V mezičase začaly opět dílny, sem tam jsem si tam odskočila fotit a něco si poslechnout. Na banjo se předvedli Greg Cahill, Bill Keith, banjistka roku Kirstin Scott Benson, Cory Walker (který hraje se Sierrou Hull) a Sammy Shelor, na mandolínu David Harley, Andy Ball, Kevin McKinnon, Ashby Frank a John Frazier. Jak se hraje clawhammer banjo ukázali Mark Johnson, Mike Seeger, Jens Krüger, Mike Milen a Frank Lee. Na ostatní dílny (fiddle, songwriter a bluegrass karaoke) jsem se nedostala, na hlavní scéně toho bylo příliš mnoho: The Circuit Raiders, Special Consensus Grega Cahilla z Chicaga, Alecia Nuggent a další z mých oblíbených, William & Clark Expedition.

Konečně jsem měla tu čest na vlastní oči a uši vidět a slyšet na živo legendárního Michaela Martina Murpheyho. Nedávno natočil bluegrassové album nazvané „Buckaroo Blue Grass“ kde jsou kromě jiných ke slyšení také Sam Bush, Ronnie McCoury, Rob Ickes, Pat Flynn, Charlie

Doyle Lawson & Quicksilver

Cushman a Andy Leftwich. Murphy proslul coby nejprodávánější kovbojský zpěvák, autor a poeta všech dob, proslavil také v country musiku a popu. Perlička: V roce 1970 přestěhoval do Texasu a po čase tam založil světoznámou Austin Texas Music Scene. Na jednom z jeho prvních vystoupení ho spatřil Willie Nelson, po koncertě zahodil oblek a kravatu, nechal si narůst dlouhé vlasy a vousy a zakrátko pro něj dělal předskokana v Armadillo World Headquarters v Austinu. Ovlivnil stovky či tisíce dalších zpěváků a stojí za to se podívat na jeho stránky. Lid šílel, když zpíval svoje LONE COWBOY, WHAT I AM DOING HANGING AROUND, LOST RIVER, CAROLINA IN MY MIND a další hity, jako třeba TRAIN TO ST. ANTON, kterou známe od Seldom Scene. V kapele s ním hrál a nádherné duety zpíval jeho syn Ryan Murphey. Jeho deska se jistě bude líbit nejen bluegrassákům, ale také trampům a fandům country. The Greencards, australsko-anglická formace to po nich neměli lehké.

Po přestávce na večeri nastoupil Ralph Stanley II, pak Ronnie Bowman a následovalo slavnostní vyhlášení vítězů Grand Master Fiddle Championship. Soutěž houslistů se konala souběžně s Fan Festem v pátek a sobotu, ale dostala jsem se tam letos jen na chvíli, když tam vystupovali Randy Kohrs & Lite, The Lovell Sisters Band a Grascals, k výsledkům soutěže tedy nemám co říct. Blížilo se finále a za bouřlivého potlesku nastoupili letošní sedminásobní vítězové Daily & Vincent. Následovalo vylosování cen od firmy Martin, včetně kytary, jako obvykle jsem nic nevyhrála. Bylo již po osmé, když se na jevišti objevil Vince Gill, pochopitelně špičkový, jako vždy. Další potlesk patřil loňskému zpěvákovi roku, vozíčkáři Bradley Walkerovi s jeho nádherným sametovým hlasem a sobotní program uzavírala Kathy Mattea a Lonesome River Band. Obecenstvo se pomalu trousilo na noční předváděčky, těch oficiálních bylo asi dvacet.

Běhala jsem převážně mezi místnostmi Deering a Gibson, nakouknout na Sierru Hull & Friends s Ron Blockem a Clay Hessem, mimo jiné. Banjistku Pam Gadd a Dale Ann Bradley z bývalých New Coon Creek Girls jsem po letech viděla opět spolu a moc se mi líbily. Mark Johnson a Emory Lester také patří k mým oblíbeným, skončila jsem u Krüger Brothers s hosty Ron Blockem, Terry Baucomem a dalšími. To už se schylovalo ke třetí hodině ranní a tak jsem si odskočila do California Suite rozloučit se s všemi ostatními, to byla ta nejsmutnější chvíle týdne.

Nedělní program jsem musela pro tentokrát vynechat, neb časně ráno jsem s kamarády odjízďela do Severní Karoliny, vstříc novým dobrodružstvím, jako třeba na festival Carolina in the Fall, o kterém jste si již něco nedávno mohli přečíst. Zmeškala jsem tím pádem nedělní bluegrassovou mši, kde vystoupili Paul Williams & Victory Trio, David Parmley & Continental Divide, Cody Shuler & Mountain Road, Larry Stephenson Band a Don Rigsby & Midnight Call. Myslím ale, že jsem si muziky užila do aleluja a ještě není všem dnům konec.

Původně jsem si plánovala cestovat dál autobusem, ale jako vždy, vše bylo jinak. S hrůzou jsem zjistila, že mnoho spojů, které dříve jezdily, bylo

Ryan a Michael Martin Murphey

vlivem ropné krize zrušeno. Spousta lidí bez aut se neměla někdy ani možnost dostat do práce a některá z míst, které jsem chtěla navštívit, se staly tudíž nedostupnými. Musela jsem proto vyměnit autobus za jízdu ve sportáku, což také nebylo k zahoení.

V Severní Karolíně na mne čekali mi dávní kamarádi z mládí, z dnes již dávno neexistující kapely Southbound, část jich hraje ve skupině Rain Check. S jejich basákem mě náhoda svedla loni v létě v Zürichu a mezi řečí jsme zjistili, kolik máme společných známých. Hned jak se vrátil, tak se ozvali, že mne chtějí po těch víc než 30 letech vidět. Hráli o víkendu na vinobraní na největší a nejslavnější vinici v Severní Karolíně, Sheldon Wineyards v Yadkin Valley. Přestože byla založena teprve v roce 1999, jejich víno vyhrálo spousty prestižních cen. Poptávka po tabáku, hlavním zdroji obživy tamních farmářů,

silně poklesla a tak se většina z nich přeorientovala, nebo to mají v plánu, na víno. Jen pro zajímavost na vinici je 136 000 keříků vinné révy, a kdyby se všechny ty keříčky daly do řady, měřila by přes 250 km, pomocníci na vinici si jistě nemohou stěžovat na nedostatek práce. Další zajímavost byla historická moravská sídliště, nejstarší Bethabara založené přesně před 250 lety a Bethesda. Ve městě Winston-Salem se z jeho nejstarší části zvané Old Salem stal moravský skansen, s původním oblečením a vším vřdu. Celá čtvrť je jedno museum řemesel, původních obchůdků, škol atd. Na tom místě mělo původně vyrůst nákupní středisko, občané se ale tomu postavili. Jako originální Moravanka z Brna jsem tam byla tam velice vítaná, ale o tom zase někde jinde, s bluegrassem to nemá nic společného.

Lilka v Bülachu 16. března 2009

The 12th European World of BLUEGRASS FESTIVAL & TRADE SHOW

The singing is High Lonesome, the playing Hard Driving, the music... Bluegrass

MAY 21-22-23, 2009

EACH DAY 12:00-24:00

't TREFPUNT, VOORTHUIZEN, NL
Roelenengweg 25 (3781 BA)

organized by

under the
auspices of the

in cooperation
with the

sponsored by

www.banjo.nl

DEERING

IN CONCERT

42 BANDS FROM ALL OVER
EUROPE AND FROM THE USA

JAM SESSIONS 🎵
WORKSHOPS 🎵
YOUTH PROGRAM 🎵
EBMA MEETINGS 🎵
ELECTION #1 EUROPEAN
BLUEGRASS BAND 🎵

The EWOB Festival is the highlight of
the 12th European World of Bluegrass:
all kinds of Bluegrass Music events in
many European countries

ADMISSION

adults 12-16 <12 family
w/kids <17

reservations made before May 1

three days € 53.00 27.00 free max. 115.00

one day € 24.00 13.00 free max. 48.00

at the door (no reservations)

three days € 58.00 27.00 free max. 126.00

one day € 27.00 13.00 free max. 54.00

10% discount for EBMA members: bring your card

Advance tickets
tel (31) 0342 421363
rjgroot@kpnplanet.nl

General information
tel (+31) 0599 312663
rienk@ebma.org

www.ewob.eu - www.ebma.org

Acousticure	H
Anderfuhren & Till	CH-USA
Another Ground	H
Babes in the Grass	NL
Blackjack	CZ
Bluegrass Cwrkot	CZ
Bluegrass Stuff	IT
Brzdari	CZ
Camel Ride	F
Candy Floss	SK
The Coal Porters	UK
Cold Mountain Band	S
Common Strings	USA
Dawgmatic	D
Dolly, I Beg Your Pardon	NL
Downtown Ramblers	S
Eastern Station	H
4Wheel Drive	NL
Goodwill	CZ
Gravity	S
G-Runs 'n Roses	CZ
Half a Turn	NL
Inlaw Sisters	NL
JB's Band	CH-USA
Jiri Kralk & Rowdy Rascals	CZ
Kreni	CZ
Lilly of the West	BG
Lonesome Mountaineers	S
Louvat & Massoubre	B-A
Fayssoux McLean Band	USA
New Lowland	NL
New Prohibition Band	D
Rawhide	B
Hunter Robertson	USA
Naomi Sommers	USA
Sons of Navarone	B
South Drive	S
Springfield	F
Sunny Side	CZ
Thunderbridge Bg Boys	UK
29 Strings	SK
White Mountain Bluegrass	USA

Monogram a Krüger Brothers v Praze

Letošní koncert Krüger Brothers organizoval, tak jako Ioni, Jarda Průcha a jeho Prucha Bluegrass Instruments, tentokrát 7. dubna 2009 v kulturním centru Novodvorská. Pro KB to bylo poslední, v pořadí třinácté vystoupení na jejich letošní Evropské šňůře. Navštívili Švýcarsko, Irsko, Velkou Británii, Německo a Česko.

Ve velkém sále bylo na rozdíl od loňského narvaného Mlejna ještě několik málo míst volných. Ale kdo tam nebyl, má určitě čeho litovat.

Večer zahájil Monogram. Kluci hráli jak bohové, snad jsem je tak dobře ještě neslyšela. Nejvíce publikum řvalo při jejich superychlé skladbě o bluegrassovém festivalu v Rumunsku. Předvedli nám také spoustu nových věcí. No lepší předskupina tam být nemohla.

O přestávkách hrálo v předsálí bluesové duo Beňa & Ptaszek, obklopeni stánky s hudebními nástroji a motocykly značky Harley Davidson, kteří se na koncertě podíleli jako sponzoři.

Krúgers nám zopakovali některé skladby, které hráli loni, pár bluegrassových standardů, ale také spoustu nových věcí. Některé jsem dokonce slyšela poprvé i já.

V hledišti byli jako diváci přítomni Janet a Greg Deeringovi, nejnámější a největší výrobci banj na světě. V Jensovi mají tu nejlepší, živou reklamu. Byli v Čechách poprvé a moc se jim tam líbilo.

Jens povídal, jak si oblíbili jako děti kytaru a banjo, protože to byly nástroje, které se lehkou daly vzít do přírody. A hrávali u hučících řek a potoků a mezi tím třeba lezli po stromech. Jak se na ně ve Švýcarsku vždy koukali jako na cizince, protože byli původem Němci.

Když už byli trochu starší potkávali v lesích skupinky také cizinců s kytarami, mandolínami a banjji, kteří zpívali u ohňů zvláštní krásné české trampské písničky. S nimi trávil mnohé víkendy při dobrém pivu u táboráku a tam se necítili vůbec cizí. Proto je jim vždy v Čechách tak dobře. Take zavzpomínali, jak hráli poprvé na Kopidlně. Jens měl v devatenácti letech to štěstí, že ho slyšel Bill Monroe a pozval ho hrát, jako svého prvního neamerického banjistu do svých Bluegrass Boys. Jens u něj po celou tu dobu bydlel i pracoval na jeho farmě. Při mnohých rozhovorech mu Bill radil, ať raději nehraje bluegrass, protože přece není z Kentucky, a od toho že je tam on sám. Měl by se raději snažit najít

Greg a Janet Deering

Monogram

svou vlastní cestu. Tehdy se mu to moc nelíbilo, protože si nejvíc přál znít jako jeho ideály Flatt & Scruggs. V Evropě po nich přece všichni chtěli, aby zněli jako Američané.

Teprve když začali jezdit hrát do Ameriky jako Krüger Brothers si uvědomili, že lidé tam chtějí víc než Foggy Mountain Breakdown. Začali tedy hrát také své vlastní kompozice. A publikum je bralo a o to víc na ně lidé začali chodit. To byl základ jejich tamního úspěchu., který je opravdu bombastický.

Před sedmi lety se odstěhovali do Ameriky natrvalo, protože tam měli spousty nabídek na hraní. Usadili se v Severní Karolíně a první píseň, kterou tam natočili na album byla má oblíbená Carolina in the Fall (viz můj starší článek o jejich festivale).

No bylo toho moc. Před třetí přestávkou upozornili diváky, že bude ještě jeden set, ať lidé nikam nechodí. Pak se divili, jak málo lidí odešlo. Jsou prý zvyklí hrát tak dlouho, dokud tam někdo je. (O tom vám můžu povídat, jak s oblibou končí mezi třetí a čtvrtou ráno...)

Uwe nám nádherně zaspíval Sixteen Tons...píseň George Davise z třicátých let, která se stala hitem pro Merle Travis. Pak předvedli pár písní z CD The Suite - Shower a Pacific

Morning, do kterého zabudovali kus Dvořákovy Novosvětské.

Jejich velký sen je si jednou zahrát Suite s Českým symfonickým orchestrem. Bluegrassáci-symfoni, co kdybyste to to svým orchestrům navrhli? Po úspěšné premiéře s Maine symphony orchestra v Bangoru je čeká další, tentokrát v Bostonu, Massachusetts. Určitě by to i v Česku byla bomba.

Větší část koncertu natáčela televize a všechny by jistě zajímalo, kdy a na jaké stanici se to bude vysílat?

Ke konci pozvali na jeviště Jardu Průchu, poděkovali mu za to, co pro ně dělá a vypůjčili si jeho banjo. Na něj pak Jens zahrál poslední skladbu, sáhodlouhou Orange Blossom Special s mnoha variacemi. Obecenstvo šlelo a půlnoc a s ní poslední rozjezdy veřejné dopravy se rychle blížily. Mé kamarádky na mne volaly, že poslední autobus jede ve 23.58 a to již bylo za pět minut dvanáct. Takže jsem musela utéct bez rozloučení. Autobus jsme chytly jen tak tak a díky poklusu i další spoj v Bráníku.

Dlouho do noci nám pak ale ještě v uších zněla jejich nádherná muzika.

Bůlach 15.4.2009 Lilka Pavlak

největší bluegrass a country festival ve střední Evropě

JAMBOREE'09

Strakonice 29. - 30. 5. 2009

pořádá Městské kulturní středisko Strakonice za podpory
Českého rozhlasu České Budějovice a dalších partnerů

NÁDOVOŘI HARDU „Hudba z ostrovů“ - Skotská a irská hudba, CELTIC SHIVERS

LETNÍ HINO

COP, Ondřej RUML & Eliška PTÁČHOVÁ a Band, POUTNÍCI

Pavína JÍSOVÁ & přátelé, NOVÁ SEKCE, RELIEF

Druhá míza Vojty Zíchy, PŘELET MS, BLUE GROUND

Uvádí: Rosta ČAPEK a Míša LECHT

NÁDOVOŘI HARDU „Bluegrass Session No. 9“ - Wyrton, Luňáčkové, Grass Road Goodwill

Hvítník, Bluegrass Comeback, Brzdáři, 3B, Country Cocktail, zvláštní host: G2 Bluegrass Band (Švédsko)

Uvádí: Zdeněk SCHWAGER

LETNÍ HINO

Robert KŘEŠŤAN & DRUHÁ TRÁVA

Zvláštní host: G2 BLUEGRASS BAND (ŠVÉDSKO)

KŘENI, MONOGRAM, BLUE GATE, Petr Brandejs Band,

BLACH JACK, FLASHBACK, BLANKET, NEW RIVER TRAIN (RAHOUSKO)

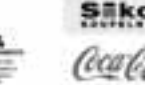
Petr Hůs & FÁMY, MODROTISH, ELIŠKA PTÁČHOVÁ & Acoustic Sound

Uvádí: Rosta ČAPEK a Míša LECHT

www.jamboree-cz.com

MĚSTSKÉ STRAKONICE

Jihočeský kraj

Servis

- **Křeni** natáčejí svou čtvrtou desku s pracovním názvem *Lucky Man*.
- Moravská grassová kapela **Taverna** hledá šikovného kytaristu na „plný úvazek“.
- **Amy Gallatin & Roger Williams** přijedou v léte i do česka a budou hrát na Chotěbořském džemičku 22.08 a v Pozlovicích asi 21.08.

■ Poutníci s novým zpěvákem

Na tomto snímku stojí kapela v pořadí Jan Máca mandolína a kytara, Peter Mečiar dobro a banjo, Jakub Bílý kytara, zpěv a mandolína a Jiří Karas Pola kontrabas a zpěv.

■ **Sváta Kotas Band** – premiéra kapely v novém obsazení (kdy odešly zpěvačky Natálka Havrdová a Svatka Štěpánková) a navíc po dost dlouhé odmlce. A jaké je tedy složení kapely v současné době?

Se Svatou Kotasem a za kompletními bicími se činil

Roman Gerža, zpěvačka a kontrabasistka Lenka Voříšková (znáte ji možná z vloni obnovených vystoupení jihočeského Sem Tamu, případně z nočního jamování ve Vojtěchově), a kytarista, zpěvák a neméně dobrý autor hudebních textů v angličtině i češtině Tomáš Vojtek. A sestavu doplnil pak mladý a perspektivní hráč na dobro a taktéž vokalista Martin Mikl.

■ Slovenská bluegrassová skupina **Blueland** opět hraje v sestavě mandolína a zpěv – Pavol Daňo, kytara a zpěv - Miloš Tomka, kontrabas a zpěv - Stanislav Tomka, banjo a zpěv - Ralph Schut. Hleďte na nových stránkách www.blueland.sk

4. zimní dílna PBB

4. zimní dílna Petr Brandejs Bandu proběhla v **Novém Jičíně 27.02.–01.03.** Zúčastnilo se **68 žáků** ze všech koutů Česka i Slovenska, které učilo osm lektorů špičkové úrovně (Petr Brandejs, Jiří Karas Pola, Ondra Kozák, Vítek Hanulík, Mišo Vavro, Pepa Malina, Miša Hromčík, Petr Vošta) na všechny bluegrassové nástroje, tentokrát kromě dobra.

Obvyklý program byl tentokrát zpestřen instruktáží k psaní not v počítači (banjista Petr

Vošta) a řízenými pomalými jam-sessiony.

Tradiční sobotní koncert lektorů se konal v Beskydském divadle, přítomen byl v neděli i opravář nástrojů Přemysl Večerek. Fotky, video i nahrávka zpěváků jsou k vidění na stránkách kapely: www.sweb.cz/brandejs/.

Podzimní dílna PBB se koná v **Malých Svatoňovicích 16.–18.10.2009** a v červenci v podobném obsazení v norském Risoru.

Kalendář akcí

ALBUM

- 16.05.2009 20.00 hodin – Chomutov U Bizona
 23.–24.05.2009 15.00 hodin – Karl May Fest – Radebeul – Dresden festival
 05.06.2009 20.00 hodin – Chomutov U Bizona
 06.06.2009 14.00 hodin – Březounkej – Březno u Chomutova – festival
 06.06.2009 18.00 hodin – Velichov festival
 13.06.2009 20.00 hodin – Hubertka Festival – Chata Hubertka u Havlíčkova Brodu, setkání C & B kapel
 27.06.2009 18.00 hodin – Bluegrass Večer Fest – Horná Poruba – SK
 11.07.2009 16.00 hodin – Fair Play Jamboree – Bosyně u Mělníka bluegrass festival
 17.07.2009 18.00 hodin – NovákFest – Oldřichov (Písek) festival
 18.07.2009 20.00 hodin – Country Vojtěchov – Vojtěchov u Olomouce festival

BG CWRKOT

- 21.05.2009 Wesepe (Holandsko) – koncert
 22.05.2009 Voorthuizen (Holandsko) – EWOB
 30.–31.05.2009 Greven (Německo) – festival
 01.06.2009 Zuidlaren (Holandsko) – Big Bear Fest
 06.06.2009 Šutr (Chlumec n/C) – festival Pamětnický šutr
 06.06.2009 Rychnov nad Kněžnou – festival
 20.06.2009 Čáslav – Banjo Jamboree
 27.06.2009 Záhornice – festival
 17.–19.07.2009 Risor (Norsko) – festival
 01.08.2009 Měřín – Festival
 08.08.2009 Pastviny – festival Pastvinská nota
 22.08.2009 Nová Dubnica (Trenčín) – BG večer
 29.08.2009 Ostružno – festival BG v Českém Ráji
 13.11.2009 Č. Budejovice – Salon u Váňů
 14.11.2009 Brloh (u Č. Budějovic) – koncert

BLACKJACK

- 20.05.2009 WADWAY, Nizozemí – Partycentrum
 23.05.2009 VOORTHUIZEN, Nizozemí – EWOB
 30.05.2009 STRAKONICE – Jamboree 2009, 16.00 h

- 19.06.2009 COL DES ROCHES, Švýcarsko
 20.06.2009 ČÁSLAV – festival Banjo Jamboree
 27.06.2009 HORNÁ PORUBA, Slovensko – Bluegrass večer fest
 16.–18.07.2009 Risor, Norsko – Risor Bluegrass Festival
 29.08.2009 OSTRUŽNO u Jičina – festival Bluegrass v Českém ráji
 14.11.2009 JABLONEC nad Nisou – Eurocentrum – Posvícení v modrém

BRZDAŘI:

- 22.05.2009 EWOB Voorthuizen, Holandsko
 30.05.2009 Jamboree, Strakonice
 06.06.2009 Kolínský ostrov, Kolín
 13.06.2009 Den Kozla, Velké Popovice
 27.06.2009 Festival Na plovárně, Mšeno
 08.08.2009 Saloon v modrém – Open Air festival, Mladá Boleslav – Debř
 15.08.2009 Festival Kutnohorská kocábka, Kutná Hora
 22.08.2009 Festival Chotěbořský džem, Chotěboř

DŘEVĚNÁ TRÁVA:

- 16.05.2009 Praha, U Vodárny
 19.06.2009 Čáslav, Banjo Jamboree
 27.06.2009 Horná Poruba (SK)
 15.08.2009 Véska, festival
 22.08.2009 Nová Dubnica (SK), Bluegrassový večer
 29.08.2009 Luby u Klatov, festival Šumavský Pařez

HANDL

- 06.05.2009 restaurace u Vodárny Smíchov – Handl + Bluegate (20.00)
 15.05.2009 Handl – recitál Lázně Bělohrad.
 07.07.2009 Handl – Besedický Klobouk (Besedice) 15.00

KŘENI

- 17.05.2009 Templ, Ostrava
 22.05.2009 EWOB, Voorthuizen (NL)
 30.05.2009 Jamboree Strakonice
 13.06.2009 F&C Festiválek České Libchavy, Habřinka
 20.06.2009 Banjo Jamboree, Čáslav
 25.07.2009 Country pod hvězdami, Povážská

- Bytrica (SK)
 01.08.2009 La Roche Bluegrass Festival (F)
 23.08.2009 Country w Lešnej Dolinie, Koszycin (PL)
 28.08.2009 Bluegrass v Č. Ráji, Ostružno, Skláf
 29.08.2009 Wislaczek Country Wisla (PL)

KVINTET PÍSEK

- 30.05.2009 Strakonice Jamboree Strakonice
 06.06.2009 Přírodní amfiteátr Ražice Ražický
 pražec
 20.06.2009 Čáslav Banjo Jamboree
 27.06.2009 Blatná Countryfest
 26.07.2009 Čížová pouť
 22.08.2009 Chotěboř Festival Chotěbořský Jam

PETR BRANDEJS BAND

- 30.05.2009 Strakonice Jamboree
 06.06.2009 Nový Jičín Novojičinský Šišák
 19–20.06.2009 Čáslav, Banjo Jamboree
 21.07.2009 Králíky, náměstí, 17.00
 08.08.2009 Bystřička, Starý Dobrý Western
 28–29.08.2009 Ostružno, Bluegrass v Českém ráji

POUTNÍCI

- 22.05.2009 Pozlovice 19.30 Hotel Ogar
 23.05.2009 Sušice 13.00 Městské slavnosti
 27.05.2009 Brno Bystrc Přístaviště, slavnosti Ignis
 Brunensis
 29.05.2009 Strakonice 22.30 Jamboree
 30.05.2009 Chlumeč n. C. 19.00, Country saloon
 31.05.2009 Brno 14.00, nádvoří Staré radnice
 31.05.2009 Bratislava Slovensko 22.00 JUNIFEST
 výstaviště Incheba, hala B
 03.06.2009 Zlín 19.00, soukromá akce
 05.06.2009 Brno Komín 19.00
 06.06.2009 Petřvald u Nového Jičína 15.00
 Erbovní slavnosti
 06.06.2009 Olešnice 20.00 Olešnická kytky
 13.06.2009 Olšovec u Hranic 15.00 Rybníček
 13.06.2009 Železné u Tišnova 19.00 přírodní areál
 19.06.2009 Jáchymov 19.30, kino
 20.06.2009 Čáslav 17.00 Banjo jamboree
 20.06.2009 Dolní Dobrouč 21.00, festival
 21.06.2009 Jemnice 14.00 Slavnosti Barchan

- 26.06.2009 Řevnice u Prahy 19.30 Porta,
 27.06.2009 Bánovce nad Bebravou, Slovensko
 20.00 Chlievanská mlynica, festival
 28.06.2009 Semily 14.00 Jarmark, letní podium
 před zámkem
 03.07.2009 Křivoklát 19.30, spol. koncert s P. Jišovou
 04.07.2009 Ratibořice 17.00, zámecký park
 05.07.2009 Křižanovice 19.30, fotbalové hřiště
 10.07.2009 Lázně Bělohrad 19.00, areál lázní
 11.07.2009 Hradec Králové 20.00, Restaurace U letců
 17.07.2009 Turzovka, SK, 23.00, festival Drotária
 18.07.2009 Doubravčice 19.00 Restaurace U radnice
 24.07.2009 Heřmaněč 20.00, soukromá akce
 25.07.2009 Smečno 14.30, zámecký park, Jarmark
 25.07.2009 Kosov 19.00 Festák na Yokunu
 26.07.2009 Velká Javorina, Československé setkání
 01.08.2009 Kestřany 19.00 Rýžování zlata
 07.08.2009 Bystřička 17.15 Festival Starý dobrý western
 08.08.2009 Konstantinovy lázně 21.00 Festival
 Lázeňská struna
 14.08.2009 Slavkov u Brna 20.00 Festival Folk
 a country na zámku
 15.08.2009 Kyjov 23.00 Festival Žalmanův Kyjov
 18.08.2009 Poděbrady 19.30 Zámecký park
 21.08.2009 Pozlovice 19.30 Hotel Ogar
 22.08.2009 Prostějov 18.00 Festival senátorky
 Sekaninové
 22.08.2009 Bukovany 19.30 Přírodní areál
 28.08.2009 Piešťany Slovensko 18.00 Festival
 Country loděnice
 29.08.2009 Hanušovice 14.00 Jarmark
 29.08.2009 Komorní Lhotka 20.00 Festival
 Bluegrass džem
 30.08.2009 Podolí u Brna 16.00 Country odpoledne
 04.09.2009 Unna Německo Festival Resofest
 05.09.2009 Unna Německo Festival Resofest
 11.09.2009 Topolčany Tovarníky 19.30 Klub Šerif
 12.09.2009 Skalica Slovensko 17.15 Městské slavnosti
 26.09.2009 Slavkov u Brna 20.00 soukromá akce

VOTVÍRÁCI

- 02.06.2009 Vyšehraní – Praha
 26.–27.06.2009 Porta – Řevnice
 12.09.2009 Babí léto na Kyselce – Blšina

Uzávěrka BG listů č. 3/09

je 15.09.2009. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Petru Gärtnerovi** na e-mail petrgartner@tiscali.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vrátit.

Zájemci o členství v BAČR

Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Žižkovo náměstí č. 4, Jičín, PSČ 506 01** nebo převodem na účet: **108596029/0300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Milana Leppelta, tel. 233313815, mobil: 774202348, e-mail: m.leppelt@seznam.cz, který s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vtištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Bližší informace: viz strana 2 v Bluegrassových listech.

© copyright 2009

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po-Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – LEBEDA INSTRUMENTS

Suchá 22, 363 01 Ostrov nad Ohří
jjiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, HUDEBNÍ NÁSTROJE MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – HUDEBNÍ NÁSTROJE – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER S.R.O., PRODEJNA HUDEBNIN STRUNKA

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

FIRMA KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Šenov
poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XIV, číslo 2, duben 2009.

Titulní fotografie: Tony Trischka Band na IBMA Bluegrass Fan Fest 2008 (foto Lilka Pavlak)

Uzávěrka: 15.04.2009.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Žižkovo náměstí č. 4, 506 01 Jičín.

Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Petr Gärtner, sazba: Miroslav Jiříštil, logo: Vince.